

[Arbejdsministeren]

Er det klassepolitik, at disse mennesker med beskedne indtægter får de samme muligheder for at få fuldtidsdagpenge i givet fald eller for at få supplerende dagpenge i de situationer, hvor de måtte blive arbejdsløse i deres job som medhjælpende i andre virksomheder? Nej, selvfølgelig er det ikke klassepolitik; det er rimeligt, fornuftigt, anstændigt og retfærdigt, og det er en skam, at det ikke allerede er blevet gennemført for 10 år siden, da man startede på disse forsikringer.

Er det i øvrigt klassepolitik at sørge for, at selvstændige i helt usædvanlige situationer, i tilfælde af midlertidig arbejdsløshed, kan få dagpenge, når det jo er det almindelige, at lønmodtagerne allerede kan få det?

Nej, dette forslag er ikke udtryk for klassepolitik; det er udtryk for, at vi har set på mennesker, og at et bredt flertal i Folketinget ud fra en menneskelig holdning har følt, at her var det rimeligt, fornuftigt og anstændigt at lave nogle rettelser i et system, som ikke har været godt nok.

Mange af ordførerne har sagt så meget om hr. Kaj Poulsens indlæg, at jeg skal springe mange af de ting, jeg kunne have lyst til at sige, over, også fordi jeg jo skal lave så mange forlig med hr. Kaj Poulsen på anden vis og i andre situationer, og jeg skal udmønte de forlig, vi har. Så af hensyn til den gode stemning, når vi skal sidde og tale om vore andre forlig, vil jeg undlade at sige nogle af de ting, jeg egentlig havde lyst til at sige om det, hr. Kaj Poulsen har talt om i dag.

Jeg vil dog sige, at jeg synes, fru Pia Christmas-Møller meget grundigt fik afsløret hulheden i hr. Kaj Poulsens argumentation med den sammenligning, der er mellem dimittendsatsen for de nyuddannede. Det er dels et spørgsmål om, at her fraviger Socialdemokraterne jo tanken om, at Socialdemokratiet må vende sig imod enhver tanke om at gennemføre en ordning, hvor dagpengesatsen ikke står i forhold til præsterede og dokumenterede indtjening. Det er jo netop det princip, som har været stadfæstet for så vidt angår dimittendsatsen i mange, mange situationer, og da jeg sidste efterår foreslog i lovforslag nr. L 57, at der skulle stilles krav om arbejde, for at dimittender kunne få dagpenge, lød der fra Socialdemokraterne et stort klingende nej.

Man har altså brudt dette princip i ganske mange år, og når hr. Kaj Poulsen nu med nogen hån i stemmen spørger: Hvad betyder sølle 259 kr., hvem kan dog leve for det? Ja, det er jo altså det, hr. Kaj Poulsen mener at dimittenderne kan leve for, og man går ind for dimittendsatsen uden at stille krav om, at man har lavet et stykke arbejde inden. Der er simpelt hen ikke sammenhæng i argumentationen fra Socialdemokratiets side for så vidt angår de selvstændige sammenlignet med dimittender. Fordi det er de selvstændige, vil Socialdemokratiet ikke være med. Jeg fatter det egentlig ikke.

For så vidt angår Fremskridtspartiets betænkning bidrag og de stillede ændringsforslag kan man vel konstatere, at Fremskridtspartiet for nogle af de vigtigste, nogle af de tungeste, nogle af de mest betydningsfulde forslag går ind for og støtter, at de skal vedtages. Jeg tror også, man kan konstatere, at Fremskridtspartiet må se i øjnene, at deres ændringsforslag bliver stemt ned. Derfor er det spændende, når Fremskridtspartiet efterfølgende skal foretage sine afvejninger, om man synes, at det gode i forslaget alligevel er så godt, at man vil slutte sig til de seks partier, der stemmer forslaget igennem, eller om man mener, at det er så problematisk, at man vil stemme imod det.

Jeg går altid ind for brede flertal omkring de arbejdsmarkedspolitiske lovforslag, og jeg håber selvfølgelig, at vi kan få udvidet tilslutningen fra 6 til 7 partier, sådan at vi i hvert fald er 7 partier, der står bag dette forslag.

Hvis der skulle være nogen i Socialdemokratiet, der måske er kommet til at tænke lidt over, hvad det er, Socialdemokratiet har gjort i denne sag, skal Socialdemokraterne også være velkomne til ved tredje behandling at skifte mening. Vi skal ikke bebrejde Socialdemokratiet det et øjeblik. Vi vil meget gerne have Socialdemokratiet med i brede flertal omkring de arbejdsmarkedspolitiske tiltag. Socialdemokratiet har stadig chancen ved tredje behandling.

Kaj Poulsen (S):

Det er lidt vanskeligt at blive siddende stille på sin stol, når arbejdsministeren lægger ansigtet i de sociale folder og giver udtryk for en social forståelse over for dårligt stillede mennesker i dette samfund, præcis dagen efter at vi diskuterede nedsættelse af reguleringer for dagpengemodtagere, pensionister osv. Det er hykleri i topmål.